

पौर्णमास्या[मा]रम्भो येषां तानि ॥ ॥ शतातिरात्रं सत्त्वमुपेयुरिति श्रूयते (११. ५. ५. ६) . तत्र संदेहः . किं शातरात्रिकाणामङ्गां संस्थात्वमात्रमुच्यते उत द्वाद-
 शाहस्य यदाद्यमहरतिरात्रसंस्थम् तद्वत्कृत्वोऽभ्यसितव्यम् उत दशरात्रस्याति-
 रात्रसंस्थस्यैषोऽभ्यासः आहो स्विहृतसंख्यासंयुक्तानामतिरात्राणां विधिरिति .
 किं तावत्प्राप्तम् . सूत्रेणैव पक्षः . शतातिरात्रेऽहानि शतरात्रसामान्यात्
 ॥३७॥ शत्रे शतमङ्गां श्रूयते तद्वातरात्रिकाण्यहानि प्रवर्तन्ते . शतसंख्याव-
 हिनस्य हि धर्मापेक्षायां सत्यां शतरात्रस्य पर्युपस्थापक[त्वा]मिति . एवं प्राप्त
 ऽआह . १ सं शत्रे शतरात्रस्याहानि भवन्ति . कुतः शतान्यात् ते शता-
 तिरात्रं सत्त्वमुपेयुरिति (११. ५. ५. ६) श्रुतम् अहानि [च] तत्र न श्रुतानि [अतः
 शतसुत्यवसादृश्येन शतरात्रस्य सर्वाण्यहान्यतिरात्रसंस्थानि भवन्ति . इति पूर्वः
 पक्षः । सिद्धान्तमाह .] । द्वादशाह्याद्यं वा तत्प्रकृतेः ॥३८॥ अत्र वृद्धयाज्ञि-
 को यशोगोप्याचष्टे द्वादशाहस्य यदाद्यं प्रायणीयमहरतिरात्रसंस्थम् तस्यैतद्वत्-
 संख्याविधानमिति एवं चातिरात्रप्राप्तौ शतसंख्याविधानमिति . यत्पुनरुक्तम्
 शतरात्रः प्रवर्ततऽइति तदयुक्तम् न हि शतातिरात्रस्य शातरात्रिकधर्मप्रवृत्तौ प्र-
 माणमस्ति उभयत्र ह्यानुमानिकेन वचनेन द्वादशाहविध्यन्तप्रवृत्तिरिष्यते त-
 स्मान्न शातरात्रिको विध्यन्तः . यदप्युक्तम् द्वादशाह्याद्यस्याङ्ग इयं संख्या विधीयत
 ऽइति तदप्युक्तम् पृथक्निवेशिनी हि संख्या भवति न च प्रायणीयेऽभ्यस्य-
 माने पृथक्निवेशित्वसम्भवः तस्मादेतदप्यनुपपन्नमेव । पितृभूतिराचार्यः सूत्र-
 मन्यथा व्याचष्टे द्वादकृतेरिति द्वादशाह्याद्यं प्रवृत्तिधर्माणं^{१)} विज्ञानीमः
 यः सत्त्वेषु प्रवर्ततऽइति कश्चासौ^{२)} दशरात्रः स हि सर्वसत्त्वेषु प्रवृत्तिधर्मे-
 ति . एतदपि नोपपद्यते . न हि दशरात्रिकेष्वन्वयप्राप्तेष्वहःसु संस्थान्यत्वं शत-
 संख्याविधानं चोपपद्यते वाक्यभेदप्रसङ्गात् . अत्रापि च पृथक्निवेशिनी नैव
 संख्या भवति दशरात्राभ्यासात् . तस्मादेतदप्यसदेव । अत्र वदामः . द्वादशाह
 आद्यो मूलभूतो यस्य शतातिरात्रस्य तद्द्वादशाह्याद्यं शतातिरात्रम् द्वादशाहमूल-
 मित्यर्थः . कुत एतत् तत्प्रकृतेः द्वादशाहो हि प्रकृतिः सर्वसत्त्वानामित्युक्तमेव .

१) ? प्रवृत्तिधर्माणां K. २) ? कश्चादौ K.